

Mister HONDA

**DRÖMKRAFTER OCH KRAFTDRÖMMAR. HÄR ÄR HISTORIEN
OM SOICHIRO HONDA – MANNEN SOM BLEV ETT MED DET
VARUMÄRKE HAN SKAPADE.**

TEXT: GEORGE JOHANSSON FOTO: ÅKE WREMP

MOTORCYKELHISTORIEN är full av egensinniga konstruktörer som byggt hojar efter eget huvud – Fabio Taglioni på Ducati, bröderna Rickman, familjen Davidson, Friedl Münch och John Elwood för att nämna några egensinnade typer.

Och så en man i en helt annan världsdel än USA och Europa.

Soichiro Honda, Japan.

Soichiro Honda skakade om både det japanska och det västerländska motorcykel- bil- och racingetablissemangent.

Gärna med hjälp av okonventionella lösningar. Och höga varvtal.

Soichiro Honda gick också sin egen väg.

”Vi har bara en framtid och den formas av våra drömmar, om vi har modet att utmana konventionerna.”

Det här är essensen av myterna, skrönorna och sanningen om Soichiro Honda, mannen som styrdes av kraften i sina drömmar.

Det börjar vackert, som en idyllisk filmscen på japansk landsbygd. Ta in en nypa körsbärsblom, finstämd japansk musik, kimonos, risfält ... och så en riskvarn driven av en liten förbränningsmotor.

Bara några år gammal krävde Soichiro att hans farfar (pappa Gihei, smeden och cykelreparatören var upptagen med sitt, mamma Mika, väverskan med sitt), dagligen skulle följa honom till riskvarnen.

Där stod han, fascinerad, som i andakt, och studerade maskinen i arbete, lyssnade till ljudet, andades doften av dess avgaser ... och funderade på vad-var-det-som-fick-den-att-arbeta ...?

När Soichiro började skolan i början av 1910-talet fick han smeknamnet ”Vesslan med den svarta näsan”. Det var inte avsett att förnedra, det uttalades med respekt.

Man visste att sot- och oljefläckarna i hans ansikte kom från spännande arbetsuppgifter i faderns smedja.

En del av dessa formade han själv, som när han i ett stycke pedalgummi (smedjan reparerade bland annat cyklar) kunde forma familjen Hondas sigill.

Med det kunde han själv ”godkänna” de betyg som fadern inte ”behövde se”.

Klasskamrater blev snart varse innovationen och Soichiro fick beställningar på flera andra sigill. Det gick så där, han glömde att